

[Lysholm Christensen]

det, men vi vil sige, at før vi kan træffe beslutning på dette område, må vi have et lidt bredere beslutningsgrundlag. Derfor er det vigtigt, at vi afventer resultatet af arbejdet i Sundhedsuddannelsesrådet, det udvalg, som vi har fået at vide er i gang med et stykke arbejde. Vi synes, vi må have lidt mere klarhed over, om dette er den rigtige løsningsmodel, eller om der måske kan findes andre modeller, som bedre løser den opgave, som skal løses.

SF skal altså ikke have utak for dette debatoplæg, som vi vel kan kalde det. Vi er overbevist om, at vi vil høre mere til denne sag, og vi vil være positive i retning af en løsning, når vi får et bredere beslutningsgrundlag.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal først beklage, at jeg ikke var her, lige da ministeren startede; der er lidt meget at rende om i dag, men heldigvis havde ministeren været så venlig at give mig sin tale på forhånd – sådan er ministeren jo – så derfor ved jeg også godt, hvad han sagde, inden jeg nåede ned i salen. Tak for det, hr. minister!

Så vil jeg gerne takke både ministeren og alle ordførerne for en modtagelse, som jeg vil beskrive som positiv. Nu ved jeg godt, at Folketinget er i den meget heldige situation, at de ikke skal stemme om dette forslag, for så havde vi jo ikke fået det vedtaget, det kunne jeg også godt høre på ordførerne. Men adskillige har sagt, at de betragter det som et oplæg til debat, og ministeren startede med at sige, at han ikke regnede med, at vi ville have det til afstemning i denne samling. Jeg kan berolige både ministeren og Tinget med, at det er ikke meningen med det.

Det er lige præcis, fordi vi også godt ved, at Sundhedsuddannelsesrådet arbejder med en rapport, og fordi vi ved, at der vil komme en debat, når rapporten foreligger, at vi synes, det kunne være spændende på nuværende tidspunkt at lægge vores tanker herved i salen. Herved bliver beslutningsforslaget et offentligt papir, som der dels kan stilles spørgsmål til i Uddannelsesudvalget, og som dels kan indgå i den offentlige debat. Derfor er jeg glad for de mange positive tilkendegivelser, der har været om, at papiret er spændende, og at papiret er visionært.

Så er det klart, at der fra mange af ordførernes side er udtrykt skepsis over for større eller

mindre dele af forslaget. Det ville også være underligt andet. Det er da heller ikke sikkert, at vi har fundet den helt rigtige model, men vi har arbejdet så tilpas meget med den, at vi havde brug for at få den ud til en debat, og vi synes, at pejlingen i den er rigtig. Det vil jeg komme ind på, efterhånden som jeg kommenterer nogle af ordførernes indlæg.

Det er rigtigt, som både fru Grete Schødt og hr. Jens Jørgensen sagde, at vi i dette forslag fortrinsvis beskæftiger os med organisation og ikke så meget med indhold. Men man skal være opmærksom på – og det har jeg indtryk af at ordførerne også har været – at vi jo beskæftiger os med organisationen for igennem en ændring af organisationen at give sundhedsuddannelsernes indhold en større sammenhæng.

Der er flere af ordførerne, der har sagt, at vi har gode sundhedsuddannelser i dette land, og det er rigtigt, men vi må også se i øjnene, at mange af de sundhedsuddannelser, vi har, er opstået – hvis man kigger historisk på det – sådan hen ad vejen, i takt med at øgede behov er opstået. Derved kan de i nogen grad komme til at ligge ved siden af hinanden og beskæftige sig med hver deres del af menneskekroppen – hvis jeg må sige det på den måde – af mennesket. Nu har vi været så dristige, at vi har tilladt os at tage psykologerne med i denne pulje af sundhedsuddannelser. Jeg ved ikke engang, om psykologerne selv er særlig interesseret i det. Men vi har gjort det, fordi vi gerne ville vise et helhedsbillede af mennesket og vise det helhedsbillede, der tilsiger, at hvis en del af det dér menneske fejler noget, præger det hele menneskets velvære eller mangel på samme. Det er også derfor, vi synes, at der bør kunne udvikles en større sammenhæng og et større samarbejde mellem de forskellige sundhedsuddannelser, vi har. Det er selvfølgelig ikke, fordi vi vil øge borgernes utryghed, tværtimod. Det er, fordi vi vil være med til at skabe et system, der gør det enklere og mere trygt for borgerne.

Hr. Jens Jørgensen gav udtryk for, at han ikke ønskede, at den samlede professionalisme skulle udvandes. Dertil vil jeg sige, at det ønsker vi heller ikke at den skal, men vi ønsker nok, at man i selve grunduddannelserne, og det gælder altså også lægernes grunduddannelse, først og fremmest lægger vægt på et